

Gravstedet er stort. Det ligger i den nordøstlige del af Almen Kirkegård, der er bøgehæk omkring, smuk som den er her i november, hvor dette skrives.

5 gravsten er der; det er mange, og når de er så talrige skyldes det først og fremmest, at der kun står ét navn på hver. Yderst til venstre står et meget lille, hvidt kors. Øverst på den lodrette korsarm er et sort kors og teksten:

30. juni 1871 - ALMA JENSEN - Juli.

Som man næste kan gætte, dækker denne lille indskrift over den ulykke, at brændevinsbrænder Harald Jensen og hans kone Emilie blev forældre til en pige, der døde 17 dage gammel.

Herefter følger fire sten:

HARALD JENSEN
Født den 24. december 1837
Død den 18. juli 1914.

AGNES SKJELLERUP
Født 14. juni 1864
Død 24. marts 1953.

EMILIE JENSEN f. Hansen
Født 2. decbr. 1836
Død 15. Aug. 1912

HOLGER HARALDI
Født 10. octbr. 1872
Død 14. febr. 1903.

På Holgers sten står nederst: Fra Venner. Stenene over Holger, Emilie og Harald er fornedet til højre alle påført indskriften: Liget brændt.

Harald Jensen kommer til Aalborg fra København i 1862. Han er 25 år, har haft store drømme om at blive kunstmaler, hvilket han også har et ubestrideligt talent for.

Men talentet rækker ikke helt, og efter et par store skuffelser skal den unge, ambitiøse mand overtage sin fars brænderi i Aalborg. Faderen var i øvrigt fra Brovst og havde tjent sig rig i København.

Jeg skal ikke gå yderligere ind på Harald Jensens succes som forretningsmand, det må være tilstrækkeligt at sige, at han allerede i 1883 sælger sin virksomhed til C.F. Tietgen. Salget gør Harald Jensen til en virkelig velhavende mand. Men tilbage til gravstedet. Harald Jensen bliver i 1868 gift med Emilie, som faderen har præsenteret ham for. Foruden de to børn, der er begravet i familiegravstedet, har Emilie og Harald en datter, deres førstefødte.

Hun hedder Tekla og er født den 10. september 1869. Hun er meget svagelig, og der er frygt for hendes liv, så hun bliver hjemmedøbt; pigen klarer sig og bliver fremstillet i Budolfi kirke den 20. juli 1870. Mere om hende til sidst. Sønnen Holger er tre år yngre end Tekla, født i 1872. Han klarer sig nogenlunde i skolen, bortset fra naturfag og matematik. Efter studentereksamen fra Aalborg Katedralskole begynder Holger at læse teologi på Københavns Universitet. Det var far Harald ikke glad for. Alting bliver da tilsyneladende svært for sønnen, han klarer ikke eksamenskravene og begynder i stedet efter faderens ønske at læse jura. Den 14. februar 1903 dør han ganske pludselig, kun 30 år gammel. Der gisnes om selvmord, men dødsårsagen oplyses ikke.

Fortsættes...

sten

ensfortælling

3. FORTÆLLING · AF HANS JACOB HANSEN

10 dage senere nedsættes hans urne i gravstedet.

Emilie dør to år før sin mand. Måske har ægteskabet været godt de første år, men næppe de sidste mange. Til gengæld har Harald Jensen i flere år haft et nært bekendtskab med danselæreren, frøken Agnes Skjellerup, der er 27 år yngre og ofte ledsager ham, når han f.eks. går til koncerter. Hun får en fortrinsstilling som en slags eksekutor for Harald Jensens testamente.

Men hvad med Tekla? Jo, Tekla er faldet for en nordmand, Erling Bjørnson, den berømte Bjørnstjerne Bjørnsons yngste søn. Det lyder jo godt – Emilie og Harald Jensen er gode venner med Bjørnson og hans kone, de har besøgt hinanden flere gange. Men efter Harald Jensens mening er lige præcis Erling familiens sorte får, der kun vil giftes med Tekla, fordi han så vil have en stor arv i vente. Den 38-årige Tekla er sikker i sin sag, i 1907 bliver hun gift med Erling. Men umiddelbart før har Harald Jensen tvunget sin datter til at fraskrive sig arveretten mod til gengæld at få en stor årlig understøttelse resten af sit liv.

Der er altså ingen arvinger. Til gengæld har vi grundlaget for den diskussion om Harald Jensens testamente (Haraldslund / Aalborg Stadion) som stadig dukker op en gang imellem. Men en anden historie knytter sig også til det ejendommelige gravsted på Almen Kirkegård. Gravstedet gennemgår en udvikling, kan man sige. Fra begravelsen af spædbarnet Alma i 1871 til Agnes Schjellerups begravelse i 1953, men især til og med Harald Jensen selv: Tekla bliver hjemmedøbt, Harald Jensen døber selv Alma i hjemmet, og Holger bliver døbt i Budolfi kirke den 29. januar 1874.

Begyndelsen er altså gjort; men efterhånden tager patriarken større og større afstand fra kirke og præster, indtil han til sidst udtrykkeligt ønsker familiens bisættelser foretaget uden medvirken af en præst. Et notat fra 1881 viser den ændrede holdning, her lyder det om en bestemt præst: "Prædikantens slette Ejendommeligheder – hans ubegribelige Selvbeundring, hans bornerte Overbevisning om hans Meningers Ufejlbarelighed." Og senere: "Bibelen er kun en overlevering af svundne tiders opfattelse og en evighedspegefingering. Kristendom er Klerikal surdej, Kadavermoral, Åndelig og legemlig platfodet - ordsqualder, kling, klang." Og sådan skriver Harald Jensen om ønsket for sin egen begravelse:

1: "Jeg ønsker at begraves i al stilhed, alt ligesom ved min kones begravelse. Dette ifølge vores fælles ønske. Jeg lider ikke teatraliske flitterbegravelser.
2: "Alt præstevæsen og lignende gøgl frabedes ved og efter mit sygeleje."

Kilde: Ejvind Samuelsen og Henning Asp-Poulsen: Brændevinsbrænderen Harald Jensen. Forlaget Bellis 1997.